

tečnému prodeji, byť i jen jediného přístroje. Bylo proto zmateční stížnost zamítnouti.

Čís. 5065.

Výhrada vlastnického práva je přípustna i při věcech určených ke zpracování, je však právně účinná jen, pokud nedošlo ke zpracování. Jakmile byly věci, s výhradou vlastnického práva prodané, zpracovány, stává se výhrada vlastnického práva právně bezúčinnou.

(Rozh. ze dne 28. srpna 1934, Zm I 227/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 11. ledna 1934, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem zpronevěry podle § 183 tr. zák. a § 1 zák. čís. 31/29 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek jak ohledně tohoto obžalovaného, tak i podle § 290 tr. ř. ohledně spoluobžalované Anny B-ové v celém rozsahu a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Z d ů v o d ů:

Výtky stížnosti spočívají v tom, že výhrada vlastnického práva k mouce prodané za účelem dalšího zpracování není právně účinná, že je s praktického i s právního hlediska neproveditelná, že v předpokladu, že zboží obžalovanému prodané přes smlouvenou vlastnickou výhradu bylo vlastnictvím obžalovaného, staly se vlastnictvím jeho i peníze stržené za zboží, obzvláště když hodnota mouky byla jen menší částí ceny výrobků. Tímto způsobem namítá stížnost, že rozsudek trpí věcným zmatkem podle čís. 9 a) § 281 tr. ř. a dovolává se v tomto směru všeobecným poukazem judikatury nejvyššího soudu.

Proti tomuto názoru zmateční stížnosti jest zdůrazniti, že výhrada práva vlastnického je přípustna i při věcech určených ke zpracování, že je však právně účinná jen potud, pokud nedošlo ke zpracování. Jakmile věci s výhradou vlastnického práva prodané byly zpracovány, stává se výhrada vlastnického práva podle stálé judikatury nejvyššího soudu ve věcech civ. (rozh. č. 5391, 6418, 7241, 8606, 13.252 úř. sb. a mnohá jiná neuveřejněná) bezúčinnou, poněvadž v době výhrady věci ty v nové formě ještě neexistovaly. Aby však nejvyšší soud mohl s tohoto právního hlediska rozhodnouti ve věci samé, k tomu neposkytuje rozsudek prvního soudu dostatečného skutkového podkladu.

Co se týče obžalovaného Josefa B-i, bude věcí prvního soudu, by zjistil, kolik z mouky koupené s výhradou práva vlastnického zpracoval na pečářské výrobky, a kolik prodal dále beze zpracování v původní formě, jako mouku. Zjistí-li první soud, že obžalovaný prodal dále nějaké množství předmětné mouky beze zpracování, bude mu dále zjistiti, zda Gustav M. s obžalovanými manžely výslovně ujednal, že peníze stržené za mouku prodanou obžalovaným manželům s výhradou práva vlastnického mají nastoupiti na místo této mouky, aby bylo lze posouditi, nutno-li peníze takto stržené pokládati za věci obžalovaným manželům svěřené.